

Юрчишин В. М.

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ САТИРИ ЗА МЕТОДОЛОГІЄЮ П. СІМПСОНА (НА МАТЕРІАЛІ БРИТАНСЬКОГО МЕДІАДИСКУРСУ)

У статті проаналізовано лінгвістичні засоби реалізації структурних елементів сатиричних текстів за методологією П. Сімсона у британському медіадискурсі. Матеріалом дослідження стали статті британського сатиричного журналу "Private Eye" за 2019 рік. Метою дослідження є характеристика засобів реалізації структурних сегментів сатиричних текстів за методологією П. Сімсона у британському медіадискурсі. В ході дослідження застосовувалися методи контент-аналізу та функціонально-прагматичний аналіз. На основі функціонально-прагматичного аналізу сатиричних текстів визначено, що ключові структурні сегменти сатири – прайм та діалектичний елемент – присутні у всіх сатиричних статтях. З'ясовано, що прайм, який функціонує як ехо-висловлення попередніх слів, ідей, норм чи сподівань, реалізується в сатиричних статтях за допомогою цитувань, інтертекстуальності та текстової прецедентності, які допомагають реципієнту сатири легко впізнати джерело цього ехо. Проте сатирик не просто повторює ці думки, а повторно їх контекстуалізує, розміщуючи в іншому дискурсивному домені. Така диспозиція вихідного тексту відрізняє сатиру від пародії. Однак прайм, який є інтертекстуальним елементом сатири, має бути підкріплений іншим ключовим сегментом, який діє в межах сатиричного тексту і який П. Сімсон називає внутрішньотекстовим діалектичним елементом сатири. Діалектичний елемент сатиричного тексту, який реалізується за допомогою інконгруентності, допомагає реципієнту сатири розпізнати дисоціативне ставлення сатирика. Для того щоби вдало поєднати прайм та діалектичний елемент сатири і водночас зробити текст когерентним, автор апелює до стилістичних зв'язних елементів, таких як гра слів та каламбури. Часто такі зв'язні елементи формуються за допомогою трансформованих прецедентних імен. Каламбури, утворені таким чином, допомагають зробити сатиричні інтенції автора більш очевидними, а також сприяють підсиленню комічного ефекту сатири.

Ключові слова: сатира, дискурсивна взаємодія, прайм, діалектичний елемент, стилістичні зв'язні елементи.

Постановка проблеми. Сатира є важливим компонентом людського спілкування, який слугує засобом непрямого вираження соціальної та політичної критики негативних явищ, вад і недоліків у різних сферах індивідуального, суспільного та політичного життя. Незважаючи на те, що сатира є ефективним інструментом переконання через розвагу, який часто використовується в засобах масової інформації, цей тип вербального гумору є маловивченим з точки зору лінгвопрагматики. Проте вважаємо, що використання сатири для висміювання соціальної поведінки простежується не лише в літературних творах, але й у медіапросторі, саме у ЗМІ найяскравіше проявляється персуазивний ефект сатири. Актуальність дослідження медіадискурсу спричинена тим, що саме медіадискурс є однією з найбільш динамічних та інформативних сфер функціонування мови,

яка відображає суспільні цінності, установлені принципи та ідеали, нівелювання та маніпуляція якими виступають об'єктами сатиричної критики. Усі приклади сатиричних текстів, які проаналізовано у цьому дослідженні, взяті з британського сатиричного журналу "Private Eye" зі статей за 2019 рік на соціально-політичну тематику.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Більшість визначень сатири базується на літературознавчому підході, відповідно до якого сатира є «одним із засобів вираження комічного разом із іронією, гумором та сарказмом» [1; 5; 8; 10], який «характеризується гострим осудливим висміюванням усього негативного (нечесного, несправедливого, нерідко соціально шкідливого й ганебного), проте він більш в'їдливий, викривальний, дошкульний, сповнений крайньої ненависті та гнівного презирства» [7, с. 36]. А. Масло

вважає, що сатира є нагадуванням про моральні норми, якими нехтують у певних конкретних випадках [12, с. 232].

Один із найвідоміших літературознавців ХХ ст. М. М. Бахтін визначав сатиру як образне заперечення сучасної реальності в різноманітних її аспектах, яке обов'язково включає в тій чи іншій формі позитивний момент формування кращої реальності. Саме образний характер заперечення, на думку автора, відокремлює сатиру як художнє явище від інших форм публіцистики [1, с. 35]. О. М. Калита також вказує на можливість формування досконалішої реальності за допомогою сатири. Так, на її думку, сутність сатири полягає у «гострому осудливому висміюванні негативного» в ім'я «докорінної зміни» недосконалості світу «відповідно до ідеалу» [5, с. 14].

Вивчаючи сатиру в рамках публіцистичних досліджень, С. Кондрен вважає сатиру формою публічного дискурсу, який провокує критичне ставлення до соціополітичної недолугості та абсурдності [13, с. 388]. Схоже тлумачення сатири пропонує В. М. Юрчишин, визначаючи сатиру як «сучасну персуазивну форму гумористичного дискурсу, яка генерує критичне ставлення до людських та суспільних недоліків» [11, с. 107]. Я. Л. Ковалевська, вивчаючи стилістичні прийоми вираження сатири та сарказму в межах жанру інфотейнменту, розглядає сатиру «як критику усього суспільства» і вважає, що невід'ємною складовою частиною сатири є «оціночний елемент», але тільки «в негативному аспекті» [6, с. 132].

Провідним дослідженням, яке присвячене лінгвістичним характеристикам сатири, є праця британського мовознавця П. Сімпсона, який стверджує, що сатира функціонує як дискурс вищого рівня, у тому значенні, яке в це поняття вклав Мішель Фуко, який визначав дискурс як потенційне значення, що виникає в результаті взаємодії між текстом і контекстом [17].

Постановка завдання. Метою статті є визначення лінгвопрагматичних характеристик структурних елементів сатири за методологією П. Сімпсона у британському медіадискурсі. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі завдання, як визначення сутності терміна «сатира» як дискурсивної взаємодії, аналіз ролі учасників сатиричної тріади; характеристика структурних елементів сатиричного тексту за методологією П. Сімпсона; виокремлення лінгвопрагматичних засобів реалізації структурних сегментів сатири у британському медіадискурсі.

Виклад основного матеріалу. Для концептуалізації поняття «сатира» у нашому дослідженні

послугуватимемося терміном П. Сімпсона «дискурсивна взаємодія» (“discursive practice”). Отже, сатира – це дискурсивна взаємодія між сатириком (автором сатиричного тексту), реципієнтом сатири (читачем) та об'єктом сатири (об'єктом критики). Сатирик та реципієнт сатири є санкціонованими учасниками дискурсивної взаємодії, тоді як об'єкт сатири, навіть попри те, що саме він виступає стимулом сатири, є небажаним учасником дискурсивної взаємодії. Результатом успішної сатири є зближення сатирика та реципієнта сатири, а також одночасне їхнє віддалення від об'єкта сатири [17, с. 8]. Об'єктом сатири може виступати як окрема людина, певна група людей чи певний соціальний інститут, так і стабільніші феномени, такі як соціальні норми поведінки, певні принципи та цінності. Дуже часто, критикуючи якусь конкретну людину, сатирик імпліцитно критикує стереотипні риси характеру чи стиль поведінки цілого суспільства. Розглянемо, наприклад, таку сатиричну статтю.

GREAT MINDS THINK ALIKE

“Bun in the oven: Gordon Ramsay, 52, and wife Tana, 44, expecting fifth child” – Sun, 1 January

“Ramsay joy as Tana, 44, shows bun in the oven” – Daily Express, 2 Jan

“Ramsay’s wife, 44, has got bun No 5 in the oven” – Daily Mail, 2 Jan (PE, 11 January – 24 Jan 2019, p. 7).

У цій статті автор підкреслює відсутність креативності у журналістів, які працюють у табloidних виданнях, вказуючи на використання трьома відомими представниками жовтої преси однакової ідіоми *“have a bun in the oven”* у заголовку статей для повідомлення про вагітність дружини популярного ведучого британських кулінарних телешоу Г. Рамзі.

Вважаючи іронію ключовим компонентом сатиричного дискурсу, та виділяючи два типи іронії, стандартну іронію та іронію як ехо-висловлення, П. Сімпсон асимілював концептуалізацію цього важливого прагматичного засобу у поняття *прайм* (*prime*) та *діалектичний* (*dialectic*) елемент сатири. В рамках лінгвістичних характеристик сатири *прайм* та *діалектичний* елемент сатири розглядаються як два опозиційні дискурсивні слоти в організації тексту. Побудова сатиричного тексту включає поєднання та протиставлення між цими двома дискурсивними слотами [17, с. 88]. Первинно термін «прайм» був запропонований Дж. Еммоттом для позначення контексту, в рамках якого читач інтерпретує наративний текст [14, с. 134–135]. Прайм активує попередні гіпотетичні чи реальні події, які могли мати

форму якогось конкретного висловлення, тексту, іншого жанру чи якогось дискурсивного стилю. Прайм інтерпретує певний дискурсивний домен (discourse domain) і задіює опосередкований інтертекст. Саме цей ехо-подібний аспект наділяє сатиру якістю пародії, тобто робить її «інтертекстуальною медіацією» [17, с. 93].

Принципово важливим у функціонуванні прайм-елементу в межах сатиричного тексту є перестановка або дислокація у дискурсі мовця чи джерела висловлення таким чином, що справжній творець вихідного тексту, адаптованого у сатиричному дискурсі, є завуальованим, тобто сатира не просто повторює попереднє висловлення, текст чи дискурс, а повторно контекстуалізує первинну ідею, розміщуючи її у новому дискурсивному контексті. Саме ця диспозиція вихідного тексту, на думку П. Сімсона, відрізняє сатиру від пародії чи інших видів дискурсу, які мають елементи імітації [17, с. 75–97]. Наприклад, коментуючи обіцянку Т. Мей збільшити фінансування психіатричних лікарень, “PE” випустив номер, де на обкладинці журналу був фотозвіт візиту британської прем’єр-міністерки до однієї з психіатричних лікарень у супроводі діалогу між Т. Мей та працівником лікарні.

Рис. 1. PE (11 January – 24 Jan 2019)

Т. Мей: *“I’m the Prime Minister, you know.*
Лікар: *Of course dear...just come this way”.*

Висловлення лікаря є ехо-висловленням типової словесної реакції лікаря на шизофренічні висловлення пацієнтів, розміщені у новому дискурсивному контексті, тобто сатирик не просто повторює

це висловлення, а поєднує такі два неспівставні дискурсивні контексти: типова розмова між лікарем психіатричної лікарні зі своїм пацієнтом та розмова між високопосадовцем та керівником медичного закладу, яка могла бути під час інспекції цього закладу чи рядового офіційного візиту. Отже, сатирик не просто імітує розмову пацієнта та лікаря, а повторно контекстуалізує типовий діалог, переносить його на інший домен.

Наявність прайм-елементу в сатирі дає нам змогу говорити про наявність двоголового слова в сатиричних текстах [1, с. 212–214]. Двоголосе слово завжди включає передіснування іншого голосу і дає змогу почути його відлуння як частину «архітектури» дискурсу. Висловлення так «запроектване», щоби бути почутим і сприйнятим завдяки своїй здатності зберігати та «випромінювати» асоціації, які воно увібрало внаслідок вживання в інших текстах [4, с. 404]. Для того щоб «відлуння іншого голосу» було дзвінкшим та більш помітним, сатирик апелює до прецедентних феноменів, які є джерелами засобів інтертекстуальності мовленнєвого оформлення сатиричного медіадискурсу. Завдяки широкому функціональному спектру прецедентні феномени здатні «викликати у реципієнта додаткові асоціації, що не перебувають на поверхневому рівні розуміння певного висловлення, а закладені у його зв’язках з попередніми текстами» [3, с. 20].

Розглянемо як приклад таку сатиричну статтю.

Рис. 2. PE (14 June – 27 June 2019, p. 33)

KING MIDAS LOSES TOUCH

KING MIDAS today shocked investors by admitting that when he touched things they no longer turned to gold.

His extraordinary run of shrewd investment success (surely luck with other people's money) came to a dramatic end when King Neil Midas touched a heap of rubbish and it remained resolutely a heap of rubbish instead of transforming, in some alchemical miracle, into a pile of gold.

Said one investor, "Midas Equity Income was once a byword for easy money, but now it looks like we're going to lose the lot. Purely through our own greed and desire to get money for nothing. It's a disgrace!"

A spokesman for Athens District Council, who had unwisely invested the entire City's wealth in King Woodford's fund, said, "We're ruined, the market has collapsed and so has the Parthenon!"

Noble King Midas apologized to investors, saying, "You can't have your money back until my touch returns. I'd love to reach into my own pocket but then it might turn to gold. Though probably not".

Ця стаття побудована як інтертекстуальне плетиво, зіткане за допомогою перехрещення основних ідейних елементів міфу про короля Мідаса, який мав здатність перетворювати на золото все, до чого торкався, та фінансової діяльності успішного британського інвестиційного директора Ніла Вудфорда (Neil Woodford). У цій статті сатирик вдається до змішання різних жанрів, проте автор не просто пародіює відомий міф, а переосмислює його з урахуванням сучасного стану речей. Сатирик переплітає фінансову термінологію з художнім та розмовним стилями: *luck with other people's money, the market has collapsed, apologised to investors, can't have your money back*. Вся стаття побудована за принципом «вторгнення традиційних способів номінації у не своє понятійно-тематичне поле» [9, с. 87]: *investment success, invested the entire City's wealth, a heap of rubbish, alchemical miracle*. Сатирик залучає реципієнта сатири до гри від самого початку статті, натякаючи на сатиричні інтенції за допомогою каламбуру, утвореного за допомогою трансформованого прецедентного імені *Financial Timons of Athens*, та за допомогою додаткових екстралінгвальних остенсивних символів, таких як особливе візуальне оформлення самих сторінок газети, яке властиве газеті "Financial Times", поєднане із класичними візерунками Стародавньої Греції. Така увага до деталей сприяє збільшенню когнітивного ефекту від прочитання статті, ніби натякає на міфічність діяльності інвестиційного менеджера та, безумовно, є ознакою свіжості та оригінальності форми й змісту статті.

Сатиричний дискурс загалом і ця стаття зокрема широко використовують такий вид преце-

дентних феноменів, як прецедентні імена. Метаморфози під час вживання прецедентних імен для характеристики індивідів та подій створюють у медіатекстах «карнавал, коли реальні персонажі «надягають маски» попередників, а історичні чи літературні ситуації виступають як «сцени» для проєкції сучасних подій» [2, с. 16]. У нашому випадку успішний фінансист, який оперує багатомільярдным статком, задля примноження початкового капіталу одягає маску короля Мідаса, який асоціюється з умінням перетворювати доволі лишні речі на золото.

Для того щоб гармонійно поєднати цей міфічний символ примноження багатства та діяльність одного з найвідоміших інвестиційних директорів Великобританії, а також зробити сатиричний текст когерентним, автор трансформує прецедентні імена *King Midas* та *the Athens* для формування на їх основі каламбурів, які виконують роль «стилістичних зв'язних елементів» (stylistic hooks) (термін П. Сімпсона), що з'єднують прайм та діалектичний елемент сатири [17, с. 102]: *King Neil Midas (King Midas + Neil Woodford), Midas Equity Income (King Midas + Woodford Equity Income Fund), Athens District Council (Athens + Kent County Council), King Woodford's fund (King Midas + Woodford Equity Income Fund)*. Ці трансформовані прецедентні імена є лексичними засобами реалізації гри, коли віртуальне (міф про короля Мідаса) впливається у реальне (інвестиційний директор Neil Woodford та його трастовий фонд "Woodford Equity Income Fund" (WEIF)). Використання прецедентних імен *King Midas, the Athens* та *the Parthenon* для опису феноменального успіху інвестиційного директора Н. Вудфорда і його раптового карколомного фінансового краху допомагає сатирику не тільки зробити ехо-висловлення більш очевидним, але й гармонійно поєднати прайм із діалектичним елементом сатиричного тексту.

Однак прайм має бути підкріпленим іншим ключовим прийомом, що діє в межах сатиричного тексту, який П. Сімпсон називає діалектичним елементом сатиричного тексту. На противагу прайму, який фактично є інтертекстуальним елементом сатири, діалектичний елемент, на думку П. Сімпсона, є внутрішньотекстовим елементом (a text-internal element) [17, с. 89]. Термін «діалектичний» має філософську етимологію, і він був запозичений П. Сімпсоном у британського філософа К. Поппера для пояснення поняття антитези, тобто протилежної ідеї чи руху. Саме через його опозиційну природу цей термін був використаний для позначення внутрішньотекстового елемента сатири [17, с. 89]. Цей

діалектичний елемент, який, на думку П. Сімпсона, є другою іронічною фазою сатири, експлікується за допомогою стандартної іронії. Це той тип іронічної трансформації у дискурсі, яку теоретики гумору називають теорією опозиції скриптів (SSTH – script-based semantic theory of humour) у межах теорії семантичних скриптів В. Раскіна [15] та загальної теорії вербального гумору (GTVH – general theory of verbal humour) [16]. Охоплюючи концепт інконгруентності у широкому гумористичному сенсі, діалектичний елемент функціонує як обмануте очікування у дискурсі [17, с. 90–94]. Цей діалектичний елемент допомагає реципієнту сатири розпізнати дисоціативне ставлення сатирика до об'єкта сатири, а також створити гумористичний ефект.

Розглянемо, наприклад, таку статтю.

RUSSIA TODAY GETS BEHIND ALEX SALMOND

by *Our Media Staff Vladimir Putin-WhateverItellyou*

The totally independent Russian state broadcaster Russia Today has confirmed that it will continue to broadcast Alex Salmond's show on its channel.

The former First Minister of Scotland is facing a number of serious charges in the Scottish courts, but Russia Today has no intention of dropping him.

Said a spokesman, "We firmly believe that a man is innocent until proven guilty, and we even more firmly believe that a man is innocent when proven guilty."

"So, tune in to our brilliant new crime series Mid-Salisbury Murders and Whatever Happened to the Litvinenko Lads?"

He concluded, "Alex Salmond is the victim of a character assassination, and we are firmly against assassinations, particularly when they didn't happen and they weren't ordered by Vladimir Putin. Is this okay, boss?" (PE, 8 February – 21 Feb 2019, p. 26)

Діалектичний елемент появляється вже в імені автора статті by *Our Media Staff Vladimir Putin-WhateverItellyou* і підсилюється у першому реченні статті *"The totally independent Russian state broadcaster Russia today"*, адже ім'я автора *"Vladimir Putin-WhateverItellyou"* прямо суперечить характеристики газети як абсолютно незалежної *"totally independent"*. Далі діалектичний елемент виражається через цитати спікера *"We firmly believe"*, а обрамленням виступає останнє речення *"Is this OK, boss"*, яке прямо протилежне твердженню про те, що *"Russia Today"* є повністю незалежним медіаресурсом.

Обидва елементи – прайм та діалектичний елемент – є абстрактними складовими частинами, які варто вважати структурними елементами дис-

курсу. Прайм та діалектичний елемент діють як два полярні дискурсивні сегменти в організації тексту, слоти, які є взаємозалежними, оскільки виявлення діалектичного елемента є важливою підставою для підтвердження наявності прайм-елементу. Ступінь диспропорції, трансформації чи опозиції між цими двома елементами є визначальним фактором для розуміння сатиричного тексту. П. Сімпсон проводить аналогію між взаємодією цих двох структурних елементів та філософськими поняттями тези та антитези К. Поппера, в результаті зіткнення яких відбувається формування синтезу, тобто розпізнання ("uptake") сатиричних інтенцій автора [17, с. 89–90].

Розглянемо ще одну статтю про гучний скандал, відомий як *"Facebook – Cambridge Analytica data scandal"*, через надання компанією *"Facebook"* доступу до особистих даних 87 мільйонів користувачів компанії *"Cambridge Analytica"* та використання цих даних у ході президентських кампаній Дональда Трампа, Теда Круза та референдуму про вихід Об'єднаного Королівства з Євросоюзу.

FACEBOOK "FINDS FACEBOOK NOT GUILTY"

By *Our Technology Reporter Noah Crime*

FACEBOOK's Vice President and CHS (Chief Human Shield) Nick Clegg confirmed today that a Facebook investigation into Facebook had found no evidence that there was any attempt by Russia through Cambridge Analytica to influence the result of the Brexit Referendum.

"Claims that Facebook was in itself subverting democracy are too serious to be just casually brushed aside, so instead we carried out an exhaustive internal investigation in order to comprehensively brush them aside."

"Facebook giving Facebook a clear bill of health is something I know that Facebook's billions of users will like. "Facebook owner, Mark Zuckerberg, said, "I agree with Nick. Because he's paid to agree with me".

Nick Clegg also confirmed that Facebook would welcome outside scrutiny of its operations through a mechanism set up by government.

"Such a mechanism to regulate Facebook's behavior could be called something like, I don't know, "the law", or something."

"But sadly, as nothing like "the law" exists with regard to Facebook, we will be setting up our own external body to monitor Facebook, headed by Mark Zuckerberg."

"FacebookBook" will exist as a wholly separate entity to Facebook, to externally monitor Facebook activity, with Mark Zuckerberg reporting any

concerns directly to Mark Zuckerberg (PE, 28 June – 11 July 2019, p. 31)

Ця сатирична стаття з'явилася в журналі "PE" одразу після інтерв'ю віце-президента "Facebook" та колишнього заступника британського прем'єр-міністра й лідера ліберально-демократичної партії Ніка Клегга (Nick Clegg) на радіо "BBC Radio 4's Today". Прайм-елементом статті є основні ідеї, висловлені віце-президентом компанії в ході цього інтерв'ю. Ехо-висловлення головних посилів Н. Клегга простежуються вже у заголовку **FACEBOOK "FINDS FACEBOOK NOT GUILTY"**, у якому сатирик використовує цитування для того, щоб читач одразу зумів розпізнати «чужі» слова. Коротко ознайомлюючи читача з темою статті у ввідному абзаці, всі сателітні абзаци, а також заключний абзац автор подає у формі цитат слів віце-президента, роблячи ехо-висловлення ще більш очевидним: **"internal investigation into Facebook", "no evidence, not guilty", "claims <...> too serious to be brushed aside", "a clear bill of health", "outside scrutiny", "mechanism to regulate Facebook's behavior", "the law", "to externally monitor Facebook activity"**.

Діалектичний елемент сатири так само стає очевидним вже в заголовку, адже тут сатирик апелює до такого стилістичного зв'язного елемента, як гра слів **Facebook "finds Facebook not guilty"**, щоб натякнути читачу на сатиричні інтенції, а також з'єднати прайм та діалектичний елемент сатиричного тексту. Автор також апелює до фонетичного каламбуру в імені автора статті **Noah Crime (No Crime)**, який натякає на нібито відсутність складу злочину з боку компанії. Діалектичний елемент проявляється у всіх сателітних абзацах, зокрема у першому сателітному абзаці автор використовує повтор фрази **to brush aside** у двох різних контекстах **"claims <...> too serious to be brushed aside"** та **"internal investigation <...> to brush them aside"**, щоби передати парадоксальність ідеї проведення внутрішнього розслідування задля розвіяння звинувачень у втручанні у виборчий процес. Окрім того, автор використовує прикметник **"exhaustive"** для характеристики цього так званого розслідування. Говорячи про механізм урегулювання поведінки соціальних мереж стосовно відповідальності за надання доступу до особистої інформації корис-

тувачів, автор знову ж таки апелює до цитування: **"a mechanism to regulate Facebook's behavior could be called something like, I don't know, "the law", or something"**. Вживання словосполучення **something like "the law"** для характеристики законодавчо закріпленого механізму регулювання діяльності соціальних мереж та написання слова **закон** у лапках (**"the law"**) підкреслюють несерйозність ставлення компанії до ймовірності запровадження цих норм та відсутність серйозного наміру дотримуватися цих правил. В заключному абзаці автор у черговий раз апелює до гри слів **"FacebookBook"**, називаючи ним незалежний відділ організації, де повідомлення про порушення надходять самому ж порушнику **Mark Zuckerberg reporting any concerns directly to Mark Zuckerberg**, вказуючи на парадокс та абсолютну алогічність ідей та вчинків керівництва компанії.

Висновки і пропозиції. Отже, на підставі проведеного аналізу бачимо, що обов'язковими структурними елементами сатиричного тексту є прайм та діалектичний елемент сатири. Прайм – це відлуння у дискурсі певних думок, слів чи ідей, які належать іншій людині, групі людей чи людству загалом. Це свого роду ехо-висловлення ідей, певних точок зору, сподівань чи просто очікувань, які сформувалися на основі загальноприйнятих норм та правил. Діалектичний елемент, який реалізується за допомогою інконгруентності, діє як обмануте очікування у дискурсі та допомагає реципієнту сатири виявити сатиричні інтенції автора та побачити парадокс, тобто невідповідність між ідеальним та актуальним станом речей. Прайм-елемент сатири реалізується за допомогою цитувань, інтертекстуальності та прецедентності, зокрема за допомогою прецедентних імен. Для того щоби вдало поєднати прайм та діалектичний елементи сатири, автор часто використовує гру слів та каламбури, які, окрім генерування комічного ефекту, також виконують роль стилістичних зв'язних елементів, що допомагають сполучити, на перший погляд, абсолютно непоєднувані речі та зробити сатиричний текст когерентним.

Перспективи подальших досліджень полягають у детальному вивченні лінгвістичних методів утворення прайм-елементу та діалектичного елемента сатири у різних жанрах медіадискурсу.

Список літератури:

1. Бахтин М. М. Сатира. Собрание сочинений : в 7 т. Т. 5. Москва : Русские словари, 1997. 730 с.
2. Великорода Ю. М. Прецедентні феномени як засіб вираження постмодерністської художності в американському медіадискурсі (на матеріалі періодики). *Вісник Запорізького національного університету «Нова філологія»*. 2011. № 46. С. 14–18.

3. Великорода Ю. М. Прецедентні феномени в американському медійному дискурсі (на матеріалі часописів "Time" та "Newsweek") : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 ; Львівський національний університет імені Івана Франка. Львів, 2012. 219 с.
4. Зубрицька М. О. Теорія діалогізму М. Бахтіна. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* 2-ге вид., доп. Львів : Літопис, 2001. С. 404–405.
5. Калита О. М. Засоби іронії в малій прозі (кінець ХХ – початок ХХІ століття) : монографія. Київ : вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. 238 с.
6. Ковалевська Я. Л. Медіапростір сатирико-саркастичного дискурсу (на прикладі американських онлайн-видань). *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов.* 2016. Вип. 84. С. 130–135.
7. Любимова Т. Б. Комическое, его виды и жанры. Москва : Знание, 1990. 64 с.
8. Самохіна В. О. Жарт у сучасному комунікативному просторі Великої Британії та США : монографія. 2-ге вид., перепр. і доп. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2012. 360 с.
9. Сметанина С. И. Медиатекст в системе культуры (динамические процессы в языке и стиле журналистики конца ХХ века). Санкт-Петербург : Издательство Михайлова В. А., 2002. 383 с.
10. Шонь О. Б. Мовностилістичні засоби реалізації гумору, іронії і сатири в американських коротких оповіданнях : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Львів, 2003. 16 с.
11. Юрчишин В. М. Характеризація контекстуальної інформації та її роль під час інтерпретації сатири. *Сучасні дослідження з лінгвістики, літературознавства і міжкультурної комунікації* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції ELLIC 2020. Івано-Франківськ, 2020. С. 107–109.
12. Maslo A Parsing satirical humor: a model of cognitive-linguistic satire analysis. *Knjizevni jezik.* 2019. № 30. P. 31–253.
13. Condren C. Satire. *Encyclopedia of Humor Studies* / S. Attardo (ed.). Thousand Oaks : Sage Publications, Inc., 2014.
14. Raskin V. Linguistic heuristics of humor: A script-based semantic approach. *International Journal of the Sociology of Language.* 1987. № 65. P. 11–25.
15. Raskin V., Attardo S. Non-literalness and non-bona fide in language: An approach to formal and computational treatments of humor. *Pragmatics & Cognition.* 1994. № 2 (1). P. 31–69. DOI: 10.1075/pc.2.1.02ras.
16. Simpson P. On the discourse of satire: Toward a stylistic model of satirical humor. Amsterdam, The Netherlands : John Benjamins Publishing Company, 2003. 256 p.

Yurchyshyn V. M. MEANS OF REALIZATION OF STRUCTURAL ELEMENTS OF SATIRE IN BRITISH MEDIA DISCOURSE (BASED ON P. SIMPSON'S METHODOLOGY)

The article analyzes linguistic means of realization of structural elements of satirical texts based on P. Simpson's methodology. The material for the research includes texts from British satirical magazine Private Eye (2019) covering articles on social and political topics. The aim of the survey is to characterize the means of realization of structural elements of satirical texts based on P. Simpson's methodology in British media discourse. To achieve the aim, we turned to the method of content analyses and linguopragmatic analyses. Using method of linguapragmatic analyses this article establishes that the key structural elements of satire such as prime and dialectic are present in all satirical texts. The study claims that prime which functions as an echo of the previous words, ideas, norms and expectations is realized in satirical texts by means of citation, intertextuality and precedence. They help the satire to easily recognize the source of the echo. The satirist does not simply repeat the thoughts; he places them in a new context. This involves realignment in discourse of the originator of the text through the mediated intertext. This repositioning distinguishes satire from parody. The prime, which is an intertextual element, has to be supplemented with a text-internal dialectic. The dialectic encompasses the concept of incongruity. The lexico-grammatical devices, called by P. Simpson "stylistic hooks" help bind together the two elements of textual patterning and make the text coherent. These stylistic hooks are embellished by puns and other forms of word-play. The satirist frequently applies to transformed precedence-related names to form these puns. By doing this the author makes his satirical intentions more obvious and simultaneously strengthens the comic effect of satire.

Key words: satire, satirical practice, prime, dialectic, stylistic hooks.